

ŽIVOTOPIS

Dušan Lacko se narodil 4. 3. 1948 v Praze. Po pěti letech života v hlavním městě se rodina přestěhovala do Brna. V Brně žili v Masarykově čtvrti, zde pan Lacko se svým bratrem Mojmírem velmi aktivně sportovali. Pan Lacko miloval atletiku. Běhal, skákal do výšky, házel oštěpem a začal se věnovat i cyklistice, svému milovanému koníčku. Ne všechno se ale dařilo na výbornou. Když pan Lacko jako malý chlapec začal chodit do brněnské základní školy, paní učitelka si na něj stěžovala že pořádně neumí ani česky, ani slovensky. Oba rodiče, maminka i tatínek, původem pocházeli ze Slovenska, kde ostatně dodnes žije část rodiny Lackových. Pan ředitel se ho ale zastal a řekl, že se česky jako Čechoslovák jistě dobře naučí. Když byl pan Lacko ještě úplně malý kluk, cestovali společně s rodinou ze Slovenska zpět domů do Brna. Velmi dobře si třeba vzpomíná na mimořádnou událost, kdy jejich vlak měl nehodu a vykolejil. Takových drobných příběhů a střípků z rodinného života bychom v jeho vyprávění našli ještě spoustu napříč časem i místy...

Když pan Lacko dospěl, on i jeho bratr začali jezdit na kole profesionálně. Věnovali se jak dráhové, tak i silniční cyklistice. Jezdili dokonce i tří až šestidenní závody. Pan Lacko závodil asi 14 let a 5 let reprezentoval Československo v zahraničí, jak na Západě, tak i na Východě. On sám získal jeden republikový mistrovský titul, zatímco jeho bratr se stal dokonce šestinásobným mistrem Československé socialistické republiky.

V mladých letech pan Lacko pracoval ve slévárně. V roce 1975 se oženil a v roce 1976 se se svou manželkou a už i s roční dcerou přestěhoval do Zastávky, do bývalého bytu bratra. V Zastávce pracoval ve Šmeralových závodech, továrnu měl jen kousek od domu. Pan Lacko má dohromady tři děti, dceru Martu a dva syny, Dušana a Jana.

Po pádu komunismu v devadesátých letech pan Lacko začal s dalšími spolupracovat na obnově zastáveckého Sokola. V dnešní době pan Lacko pořád Sokolu jako vzdělavatel jednoty vypomáhá, i když už je v důchodu. Dále se pan Lacko věnuje i kroužku šachů a psaní do Zastáveckého zpravodaje. Samozřejmě se ani do dnešních dnů nevzdal své milované cyklistiky. Například v roce 2024 urazil na kole nejdelší vzdálenost 62 km, jinak běžně jezdí 30 - 40km distance.

Více než dvě hodiny jsme si s panem Lackem povídali v zastávecké obecní knihovně o známých a významných osobnostech, kterými se nechal inspirovat ve všedním životě, nebo o knihách, které napsal o svých idolech (Marie Rafajová, Milan Rastislav Štefánik, Jan Blahoslav, publikace pro Muzejní spolek pro uchování bratrských památek a tisků v Kralicích nad Oslavou 1935-2006). Některá jména jsme znali, některá pro nás byla úplně nová. Pan Lacko nám také přečetl úryvek z Bible kralické, zahrál na kytaru Valčík na rozloučenou a přednesl nám báseň, kterou vytvořil na počest zesnulého bratra.